

Protokół

z posiedzenia plenarnego Polskiego Komitetu Automatycznego Przetwarzania Informacji NOT, które odbyło się w dniu 19 marca 1971 r. w Kombinacie Przemysłu Teletechnicznego "UNITRA-TELKOM" w Poznaniu

Obecni: Kol.Kol. E.Achtelik, A.Basaj, Z.Baran, Z.Bogdanowicz, J.Bromirski, M.Bartoszek, J.Barełkowski, J.Bulski, H.Chyrek, A.Cisak, R.Dąbrówka, W.Fijałkowski, A.Firlik, S.Fijałkowski, W.Frelek, A.Frydryszak, J.Gaździcki, B.Gliksman, J.Grabowski, A.Gruszecki, Z.Gackowski, A.Golinowski, E.Hącel, A.Janicki, Z.Jasicki, J.Karpiński, G.Kociołek, J.Karczewski, H.Kierzkowski, J.Legat, Cz.Ludwiczak, P.Lesisz, E.Liszkiewicz, Z.Łuczak, K.Mieczkowski, T.Mazurkiewicz, Wł.Majewski, J.Nieckuła, W.Putz, Z.Puzdrakiewicz, T.Peche, W.Panfa, W.Radzikowski, H.Smólski, M.Szyszczo, B.Śmigaj, W.Siwa, Z.Śzczupańczyk, A.Targowski, J.Trybulski, A.Truskolaski, R.Warski, W.Wiśniewski, M.Wajcen, J.Woźniacki.

Przybyłych powitał serdecznie dyrektor zakładów TELETRA mgr inż. Jan Kołodziejczyk podkreślając, że umiejscowienie zebrania plenarnego PKAPI z udziałem tak wielu osób, jest wielkim wyróżnieniem dla zakładu.

Następnie głos zabrał Kol.Dąbrówka zapoznając zebranych z proponowanym porządkiem obrad.

Przyjęty porządek obrad:

I-sza sesja

poświęcona sprawom transmisji danych - referują przedstawiciele Zespołu Transmisji Danych.

II-ga sesja

1. - omówienie zadań wynikających z programu rozwoju informatyki w Polsce:
 - a/ Wystąpienie Przewodniczącego Polskiego Komitetu Automatycznego Przetwarzania Informacji NOT - prof.dr Z.Jasickiego,
 - b/ Wystąpienie Dyrektora Generalnego Krajowego Biura Informatyki - dr inż.Z.Gackowskiego,

2. - omówienie planu działania PKAPI-NOT w^a spekcje ścisłej współpracy z Krajowym Biurem Informatyki,
3. - sprawy organizacyjne
 - a/ przygotowania do zjazdu informatyków
 - b/ problem finansowania klubów użytkowników EMC

Obradom Sesji I-ej przewodniczył Kol.R.Dąbrówka
Kol.Cz.Ludwiczak - Główny inżynier Zakładów TELETRA

Omówił urządzenia transmisji danych, produkowane przez Zakłady TELETRA /Załącznik 1/, które w formie wystawy zostały zaprezentowane uczestnikom posiedzenia.

Kol.W.Fijałkowski

Przed przystąpieniem do omówienia działalności Zespołu d/s Transmisji Danych Kol.Fijałkowski omówił krótko problem transmisji danych i jego znaczenie na świecie.

W Polsce transmisją danych zainteresowano się szerzej w r.1959. W r.1962 zorganizowano I Sympozjum transmisji danych, a w r.1969 odbyło się drugie sympozjum na ten sam temat.

Obecnie dysponujemy dość dużym doświadczeniem w tej dziedzinie. Prowadzone są prace projektowe, badawcze, w zakresie urządzeń pomiarowych, oraz w zakresie studiów systemów. Na całym świecie obserwuje się żywiołowy wzrost zainteresowania transmisją danych, dlatego i nasz kraj powinien interesować się to dziedziną. Celem działalności zespołu jest informacja, koordynacja i propozycje wniosków - dotyczące transmisji danych.

Zadania stojące przed zespołem

- uświadomienie specjalistom elektronicznego przetwarzania danych, że droga transmisji danych czeka nas także i trudno ją będzie ominąć,
- znaczenie ilościowe i jakościowe transmisji danych w przyszłości,
- w zakresie metod:
organizacja seminariów /będą to spotkania cykliczne w niezbyt dużych odstępach czasu, w celu wymiany poglądów nt. transmisji danych/, odczyty środowiskowe, spotkania, prowadzenie akcji wydawniczej, organizowanie małych i dużych konferencji.

Przewiduje się, że na najbliższe seminaria przygotowane będą referaty przez Kol.Kol.A.Targowskiego, Z.Bolka, J.Karczewskiego, J.Karpińskiego.

- przygotowanie w ramach współpracy ze Stowarzyszeniem Elektryków Polskich, odczytów środowiskowych w określonych zakładach pracy,
- przygotowanie następnego III Sympozjum nt. transmisji danych na rok 1973 ew. z udziałem przedstawicieli KDL i KK,
- nawiązanie współpracy międzynarodowej w celu wspólnego zorganizowania konferencji lub seminariów.

Wymienione propozycje po dokładnym ich omówieniu i przygotowaniu przedkładane będą władzom NOT do zatwierdzenia.

Ponadto Kol.Fijałkowski omawiając sprawy organizacyjne zespołu podkreślił, że w Zespole działają grupy robocze, które odpowiedzialne są za swoje odcinki pracy, jak np. zespół odczytowy, zespół seminariów. W miarę rozwijania pracy zostaną powołane dalsze zespoły.

Następnie Kol.Fijałkowski wymienił nazwiska osób, które w zespole działały i działają b.aktywnie, a to: Kol.Kol. A.Bossowski, Z.Bolek, H.Chyrek, J.Karczewski, J.Kucfir, B.Kozakowski, W.Majewski, J.Nieckuła, K.Plewko, J.Sochacki, M.Wajcen, W.Wiśniewski.

W dyskusji udział wzięli:

Kol.W.Majewski - /scharakteryzował obecny stan transmisji danych w Polsce/.

Transmisja danych jest dziedziną telekomunikacji zajmującą się przesyłaniem informacji cyfrowych lub alfanumerycznych na dostatecznie duże odległości przy zachowaniu dostatecznie dużej wielkości. Definicja ta nie zawsze była dotąd w praktyce przyjmowana. Istniała tu różnica w punkcie widzenia specjalistów od maszyn cyfrowych i od telekomunikacji. Znajdowało to także wyraz w sytuacji organizacyjnej - transmisja danych była "ziemią niczyją". Uchwała Rady Ministrów Nr 33 normuje sytuację z punktu widzenia organizacyjnego, ale niezbędne jest wydanie odpowiednich zarządzeń wykonawczych i stworzenie odpowiedniej organizacji w resorcie łączności /na to potrzebne są środki/. Obecną sytuację w zakresie opracowywania kompleksów informacyjnych w kraju uważam za złą, sytuację w zakresie przygotowania sieci łączy telekomunikacyjnych oraz przygotowywania urządzeń - za stosunkowo dobrą.

Konieczne jest także właściwe ustawienie szkolenia w zakresie transmisji danych. Obecne tendencje w Ministerstwie Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w tych sprawach uważam za niewłaściwe.

Kol. H. Chyrek -

Zgodnie z wnioskami z II-go Sympozjum transmisji danych, w którym postulowano, aby powierzyć koordynację i opiekę nad transmisją danych Ministerstwu Łączności - w toku roboczych urzędzeń opracowano rozdział kompetencji w zakresie podziału zadań koordynacyjnych transmisji danych.

Odzwierciedlenie tych uzgodnień znalazło miejsce w Uchwale 33/71 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1971 r. w sprawie rozwoju, koordynacji i organizacji transmisji danych, a mianowicie w §4 Uchwały mówi się:

1. Ministrowi Łączności powierza się koordynację rozwoju transmisji danych
2. W szczególności do zakresu działania Ministra Łączności należy:
 - 1/ prowadzenie i koordynacja badań oraz prac prognostycznych i koncepcyjnych w zakresie systemów i urzędzeń transmisji danych;
 - 2/ koordynacja rozwoju urzędzeń i sieci transmisji danych i innych resortów;
 - 3/ przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w zakresie dostosowania jej do transmisji danych oraz kontrola prac w tym zakresie w innych resortach;
 - 4/ inicjowanie wdrażania do produkcji urzędzeń transmisji danych;
 - 5/ koordynacja współpracy międzynarodowej w zakresie transmisji danych.
3. Minister Łączności zapewni nadzór techniczny, instalację i konserwację typowych urzędzeń transmisji danych.

Natomiast zgodnie z § 2 Komitetowi Nauki i Techniki tzn. Krajowemu Biuru Informatyki powierza się organizowanie i koordynację prac w zakresie wykorzystania systemów transmisji danych.

Kol. J. Karczewski

Zapoznał zebranych z tematami najbliższych referatów, które będą przedmiotem - organizowanych przez Zespół d/s Transmisji Danych - seminariów.

1. Współpraca ośrodka przetwarzania danych z kompleksem teledacyjnym - referent dr inż. Andrzej Targowski.
2. Jednolity system emc RIAD-3 i możliwości współpracy tego systemu z łączami transmisji danych - referent mgr inż. Zygmunt Bolek
3. Wykorzystanie minikomputera K-202 jako maszyny komunikacyjnej - referent mgr inż. Jacek Karpiński.
4. Problemy współpracy ogniw strukturalnych w kompleksie teleinformatycznym - referenci: dr inż. Władysław Majewski, mgr inż. Jerzy Karczewski

Seminaria te zostaną zorganizowane w bieżącym roku.

Kol. M. Wajcen

Zapoznał następnie zebranych z tematami odczytów środowiskowych, których organizowanie przewiduje się w zakładach pracy /zał. 2/.

Kol. J. Karpiński

W swojej krótkiej wypowiedzi zaproponował bliską współpracę Zakładu "TELETRA" z przemysłem maszynowym, na zasadzie: transmisja danych i maszyny matematyczne. Zagadnień tych nie powinno się rozdzielać.

Powstać powinny wspólne systemy komunikacyjne zawierające łącza telekomunikacyjne z minikomputerami. Urządzenie takie powinno być wystawione na Targach Poznańskich.

Kol. B. Gliksman

O ile w latach ubiegłych problem transmisji danych omawiany był z punktu widzenia produkcji urządzeń, to obecnie problem ten stoi również w centrum uwagi projektantów systemów elektronicznego przetwarzania danych.

Zaawansowania prac przygotowawczych do wprowadzenia wielkich systemów elektronicznego przetwarzania danych, wielkich z punktu widzenia masowości danych i terytorialnego rozproszenia punktów spływu informacji, zmusza do ścisłej współpracy systemowców, konstruktorów urządzeń transmisji danych i komputerów maszyn cyfrowych.

W roku 1971 rozpoczęto prace nad projektami systemu rozliczeń obrotu oszczędnościowego PKO. System rozliczeń transportu PKS i systemu dystrybucji butli z gazami technicznymi. Przykłady te zaczerpnięte z programu działania ZETO Katowice, dotyczące systemów przetwarzania informacji z wieloma punktami nadawania danych do centralnie położonego dużego ośrodka obliczeniowego, świadczą o konieczności ścisłego określenia potrzeb w zakresie sprzętu do transmisji danych. Jest przy tym rzeczą konieczną by problem ten rozpatrywać kompleksowo, a więc uwzględniając potrzeby produkcji urządzeń transmisji danych, maszyn cyfrowych, urządzeń do przechowywania danych poza maszyną, konwerterów, nośników informacji na tle wymagań projektantów systemów elektronicznego przetwarzania danych wybiegając daleko w przyszłość.

Kol.R.Warski - przedstawiciel Komisji EPI przy SEP

Nawiązując do porozumienia zawartego pomiędzy FKAPI-NOT, a Stowarzyszeniem Elektryków Polskich, dotyczącym współpracy. Kol.Warski zaproponował także - w imieniu Komisji EPI przy SEP wspólną platformę działania zwłaszcza w terenie, oczywiście w zakresie transmisji danych, SEP bowiem zrzesza wielu elektroników i teletransmitów. Ponadto KEPI chciałaby współdziałać z Zespołem przy organizowaniu konferencji i nawiązaniu współpracy międzynarodowej, wykorzystując przy tym kontakty międzynarodowe SEP.

Kol.Warski zaproponował także dokooptowanie do składu Zespołu przedstawiciela z przemysłu maszynowego.

Kol.T.Mazurkiewicz - przedstawiciel ZETO Gdańsk

Poinformował wszystkich zebranych o pracującym już łączu transmisji danych pomiędzy Szczecinem a Gdańskiem tzn. między jednostkami resortu żeglugi, /między przedsiębiorstwami rybołówstwa morskiego, a przedsiębiorstwami armatorskimi żeglugi/.

Kol.J.Niećkuła

Nawiązując do zadań stojących przed Zespołem d/s Transmisji Danych odnośnie działalności popularyzatorskiej podkreślił, że na uwagę zasługuje rozwinięcie następujących akcji:

- wymiana myśli technicznej z zagranicą,
- tłumaczenie wydawnictw i publikacji zagranicznych poświęconych zagadnieniom transmisji danych i ich popularyzacja,

- popularyzacja monograficznych informacji z zakresu transmisji danych,
- organizowanie prelekcji specjalistów zagranicznych z dziedziny transmisji danych.

Kol. A. Janicki - V-Przewodniczący PKAPI

Polski Komitet Automatycznego Przetwarzania Informacji NOT zgodnie ze Statutem jest klamrą, która ma spiąć kilka środowisk, które na płaszczyźnie społecznej od szeregu lat zajmowały się zagadnieniem transmisji danych.

Dlatego bardzo trafne okazało się umiejscowienie posiedzenia plenarnego PKAPI właśnie w TELETRZE, gdzie mogły się zetknąć: praca społeczna z pracą twórczą.

Wnioski i postulaty z dyskusji prowadzonych na gruncie społecznym zostają przeniesione teraz do codziennej pracy.

Perspektywy stojące przed transmisją danych w Polsce są ogromne ale realizacja wytyczonych zadań uzależniona jest od przyspieszenia opracowania modeli, przeniesienia doświadczeń na nich zdobytych do prototypów i do produkcji w zakładzie.

Przyszłość transmisji danych w dużym stopniu zależy także od pracy zespołu działającego społecznie. Dlatego prężna powinna być więź organizacyjna. Należy zatem uaktywniać koła SEP działające przy wszystkich zainteresowanych zakładach, aby zajęły się one zagadnieniem transmisji danych w myśl hasła: od urządzenia końcowego do bezpośredniego użytkownika poprzez kanały telekomunikacyjne. tworzy się konsekwentny system informacyjny. Sprawa ta dotyczy także klubów użytkowników emc, które w działalności swojej więcej uwagi powinny poświęcić problemowi transmisji danych.

Na zakończenie swojej wypowiedzi kol. Janicki zwrócił się do Kolegów z TELETRY - w imieniu PKAPI - aby zakład przyspieszył pracę nad transmisją danych i podjął produkcję obiecanych urządzeń o szybkości transmisji 2400/1200 bodów z modulacją częstotliwości - już w 1972 roku. Nawiązując do spraw organizacyjnych zespołu d/s transmisji danych kol. Janicki w imieniu Prezydium PKAPI postawił wniosek o formalne powołanie Zespołu, którego pełny skład osobowy zostanie uzupełniony i zatwierdzony w terminie późniejszym.

Wniosek został przyjęty jednogłośnie, a plenum Komitetu uprawniliło Prezydium PKAPI do zatwierdzenia składu osobowego Zespołu d/s transmisji danych.

Ponadto przyjęta została propozycja Kol. Janickiego dot. rozesłania komunikatu - do miejsc pracy osób wchodzących w skład Zespołu, o powołaniu zespołu, jego kierownictwie, składzie osobowym i programie działania, a także zaakceptowane zostało czteroosobowe prezydium Zespołu, a to: Kol. Kol. W. Fijałkowski, J. Sochacki, J. Karczewski, L. Tarasiewicz.

W dalszym ciągu postanowiono, że Sekretariat Komitetu przygotuje pisemne podziękowania, do wszystkich członków zespołu, za dotychczasowy wkład pracy oraz ponowne zaproszenie do dalszej owocnej pracy.

Obradom sesji II-ej przewodniczył Kol. Z. Jasicki.

ad pkt 1a/

Kol. Z. Jasicki

Omawiając uchwałę Nr 33/71 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1971 r. w sprawie rozwoju organizacji i koordynacji informatyki podkreślił, że określone w niej zostały zadania: Krajowego Biura Informatyki jako organu Komitetu Nauki i Techniki, oraz Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, Ministerstwa Łączności, Głównego Urzędu Statystycznego i pozostałych resortów współpracujących z Krajowym Biurem Informatyki.

§ 1 Uchwały mówi, że: "Przez informatykę rozumie się w niniejszej uchwale całokształt prac nad: zbieraniem, przetwarzaniem, przechowywaniem i przekazywaniem zakodowanej informacji, opracowaniem i wykorzystywaniem w gospodarce narodowej systemów automatycznego przetwarzania danych oraz zapewnieniem potrzebnych do tego celu środków technicznych".

W uzasadnieniu do tej uchwały podkreślone zostało, że zadaniom stojącym przed resortami towarzyszyć muszą odpowiednie warunki pracy oraz zmiany normy komputeryzacyjnej i organizacyjnej.

Informatyka musi służyć przyspieszeniu postępu w naszym kraju - stąd decyzja włączenia Krajowego Biura Informatyki w skład Komitetu Nauki i Techniki. Uchwały podjęte przez KBI są obowiązujące. Obowiązujący jest również program rozwoju informatyki, który został uchwalony w dniu 23.IV.1970 r. Prezydium Rządu uznało go za dyrektywę na odcinku informatyki.

Uchwała Nr 34/71 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1971 r. w sprawie utworzenia Zjednoczenia Informatyki - określa jego zadania, z których najważniejsze są:

- opracowywanie planów rozwoju przedsiębiorstw zgrupowanych,
- opracowywanie wybranych systemów informatycznych o zasięgu krajowym, międzyresortowym oraz branżowym /w przypadku braku własnych ośrodków przetwarzania danych w branży/,
- zapewnienie eksploatacji i konserwacji wybranych podsystemów systemów j.w.,
- nadzór nad realizacją wybranych prac studialnych, badawczych i projektowych w zakresie informatyki,
- zapewnienie wdrażania postępowych i wzorcowych systemów informatycznych,
- zapewnienie świadczenia usług w dziedzinie informatyki,
- zorganizowanie kształcenia i doskonalenia pracowników w zakresie zastosowań informatyki,
- prowadzenie działowego ośrodka informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej w dziedzinie zastosowań informatyki.

Oto zadania, które muszą być realizowane w nowych formach.

Od realizacji tych zadań zależy przyszłość informatyki, a zatem potrzebna jest najściślejsza współpraca Polskiego Komitetu Automatycznego Przetwarzania Informacji z Krajowym Biurem Informatyki.

Kol.Z.Gackowski - Dyrektor Generalny Krajowego Biura Informatyki

Na wstępie podkreślił, że z przyjemnością przyjął zaproszenie na zebranie plenarne PKAPI, a następnie zaprezentował strukturę organizacyjną Krajowego Biura Informatyki jako organu Komitetu Nauki i Techniki.

Krajowe Biuro Informatyki obejmuje 4 pionory /w tym 3 funkcjonalne/:

- I - d/s bazy technicznej i sprzętu,
- II - d/s szkolenia, informacji naukowo-technicznej i współpracy z zagranicą,
- III- d/s programowania i analizy informatyki,
- IV - d/s systemów informatycznych - koordynujący pracę ww. trzech pionów w przekroju kluczowych zadań KBI.

Na czele wymienionych czterech pionów stoi zastępca dyrektora generalnego - Kol.dr inż. Andrzej Targowski, natomiast cały zakres współpracy z instytucjami zewnętrznymi spoczywa na dyrektorze generalnym - Kol.dr inż. Zbigniew Gackowski.

W bezpośredniej gestii KBI będzie Zjednoczenie Informatyki /10 przedsiębiorstw obliczeniowych w tym niektóre wielozakładowe oraz Biuro Studiów i Projektów Systemów EPD, które zostanie przekształcone

w ośrodek badawczo-rozwojowy/. Przygotowuje się powołanie Państwowej Rady Informatyki, która będzie wytyczała kierunki informatyki i oceniała wyniki działania.

Na najbliższą 5-latkę obowiązuje krajowy program informatyki, do realizacji którego przywiązuje się dużą wagę.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki - prof.dr Jan Kaczmarek kładzie duży nacisk na rozwój informatyki w kraju, jak i w samym urzędzie Przewodniczącego KNIiT, w związku z czym polecił zorganizowanie szkolenia podstawowej kadry KNIiT w tym zakresie.

W trosce o prawidłową obsadę kadrową - KBI ogłosiło na łamach "Życia Warszawy" konkurs na obsadę szeregu stanowisk. W polityce kadrowej zamierza się stosować zasadę stałej rotacji kadr od prac podstawowych do koordynacyjnych i na odwrót.

Biorąc pod uwagę tak ważne zagadnienia, jakim jest sprzęt informatyczny, powołana została komisja d/s produkcji sprzętu pod kierownictwem Zjednoczenia "Mera". Komisja ta opracowuje już pierwsze wnioski. W celu nawiązania współpracy międzynarodowej grupa informatyków polskich wyjechała do Francji, aby zapoznać się z francuską informatyką, a grupę informatyków francuskich przyjmie niebawem w naszym kraju.

Celem działalności Krajowego Biura Informatyki jest podniesienie rangi informatyki, co zamierza się osiągnąć przez:

- maksymalne instalowanie komputerów dla dokonania przełomu w świadomości szerokich rzesz użytkowników,
- przejście na ścisłe liczenie nie tylko kosztów, ale i efektów stosowania systemów informatycznych,
- rozpowszechnienie sprzedaży programów i systemów dla użytkowników, po cenie kosztów własnych oraz przejście na udział w funduszu efektów wdrożeniowych,
- testowe sprawozdanie wyników nauczania na różnych kursach,
- ujednoczenie stopni zawodowych i naukowych w zakresie informatyki,
- ochrona interesów użytkowników sprzętu informatycznego,
- usługi w zakresie projektowania i kompletacji,
- opieka nad klubami użytkowników maszyn cyfrowych,
- rozwój i eksploatacja krajowego systemu informatycznego.

W działalności Krajowego Biura Informatyki dużą rolę będzie odgrywać współpraca z Polskim Komitetem Automatycznego Przetwarzania Informacji NOT. Kierownictwu KBI bardzo zależy na akceptacji przez

PKAPI polityki jaką obecnie prowadzi, liczy także na ocenę przez środowisko swojej działalności. Ocena ta będzie cenną wskazówką do dalszej działalności.

Jeżeli chodzi o plenarne posiedzenie PKAPI - kierownictwo KBI będzie zawsze w nich uczestniczyć, traktując je jako swoisty sejmik informatyków.

Kol.A.Targowski - z-ca Dyrektora Generalnego Krajowego Biura Informatyki

Omawiając rolę współpracy Krajowego Biura Informatyki z Polskim Komitetem Automatycznego Przetwarzania Informacji i Stowarzyszenie Elektryków Polskich - podkreślił, że Krajowe Biuro Informatyki chce opierać się na tym środowisku, korzystając z jego uwag i wskazówek i temu środowisku służyć.

Zadaniem Krajowego Biura Informatyki jest zintegrowanie środowiska informatyków i rozszerzenie tego środowiska. Na posiedzeniach plenarnych PKAPI przedstawiciele KBI będą informować zebranych o zamierzeniach Biura i konsultować się odnośnie kierunków działania. We wszystkich ośrodkach użytkowników powinny być utworzone koła informatyków - odpowiednik PKAPI na niższym szczeblu. Nad akcją tą czuwa do tej pory SEP-KEPI, ponieważ SEP przez swoje koła zakładowe dociera do ludzi zainteresowanych informatyką.

Następnie poinformował zebranych, że powołana została komisja d/s aktualizacji rozdziału IV Krajowego Programu Informatyki, której zadaniem jest zweryfikowanie możliwości w zakresie dostaw sprzętu oraz rozmieszczenia tego sprzętu w ramach poszczególnych rodzajów systemów. W ramach pracy tej komisji doszło już do wstępnych uzgodnień w zakresie sprzętu:

- uaktywnienie wysiłków na rozwój serii Riad,
 - maksymalizacja wysiłków nad rozwojem minikomputerów,
 - popieranie produkcji komputerów Odra 1300 /na wzór roli "Syrenki" /
- Informując o wynikach dotychczasowych prac Krajowego Biura Informatyki, Kol.Targowski wymienił kierunki aktualnej /w marcu br./ działalności na jakie zwrócona jest uwaga KBI:
- samofinansowanie rozwoju informatyki
 - opracowanie układu zbiorowego dla Zjednoczenia Informatyki i fundusz za osiągnięte efekty ekonomiczne /jako wzorca dla innych ośrodków/
 - zorganizowanie zaplecza dla prac badawczo-rozwojowych

- wydawnictwa
- nagrody i konkursy na prace magisterskie i doktorskie
- problem właściwego obciążenia komputerów
- uzupełnienie rynku maszynami np. Robotron 300 i Mińsk 32
- opracowanie koncepcji funkcjonowania Krajowej Rady Informatyki - w tym miejscu Kol.Targowski zaproponował, aby koncepcję taką opracowali: Kol.Kol. mgr A.Golinowski i mgr inż.R.Dąbrówka - przy udziale PKAPI.

W dalszym ciągu swego wystąpienia Kol.Targowski omówił rolę zakładów ETO w sieci obliczeniowej, które do tej pory spełniały tylko rolę usługową. Zakłady te powinny mieć stałe systemy i stałych odbiorców.

Na zakończenie Kol.Targowski podziękował członkom PKAPI za współpracę przy opracowywaniu Programu Informatyki na lata 1971-75.

Ad pkt 2

Z uwagi na brak czasu postanowiono ten punkt porządku obrad przedłożyć na najbliższe posiedzenie Prezydium PKAPI.

Ad pkt 3a

Kol.Z.Kierzkowski

Zreferował projekt zorganizowania Krajowej Konferencji informatyków. Konferencje tego rodzaju odbywałyby się cyklicznie co kilka lat, za każdym razem na innym terenie. Pierwsza konferencja odbyłaby się w Poznaniu.

Komitet organizacyjny byłby stały, powołujący zmieniające się zespoły robocze, w skład Komitetu wchodziłoby przedstawiciele takich placówek jak: NOT-PKAPI, KniT, PAN, Min.Oświaty i Szkoln. Wyższego oraz Stowarzyszenie Księgowych w Polsce.

Konferencja miałaby charakter naukowy.

W dalszym ciągu swojego wystąpienia Kol.Kierzkowski wyraził zaniepokojenie uwagami Kol.Targowskiego nt. dublujących pracę PKAPI organów społecznych w stowarzyszeniach naukowo-technicznych jak np. SEP /KEPI/. Zwrócił uwagę, że podstawowym walorem PKAPI jest jego międzybranżowy charakter a nie możliwość grupowania specjalistów z różnych stowarzyszeń"/nie tylko stowarzyszenia NOT, ale także innych organizacji/. Odwołał się do trudności obserwowanych w Poznaniu w latach 1962-65, gdzie wtedy już odstąpiono od organizacji Komitetu w SEP, a organizując go w Oddziale Wojewódzkim NOT,

Komitet ten z chwilą powołania PKAPI przekształcił się w Oddział Wojewódzki PKAPI.

Plenum PKAPI przyjęło wniosek zorganizowania w.w. konferencji. Szczegóły jej omówione będą na najbliższym posiedzeniu Prezydium Komitetu.

W dalszej dyskusji głos zabierali Kol.Kol.: T.Mazurkiewicz, H.Chyrek, M.Wajcen, W.Fijałkowski, J.Bromirski, B.Gliksman, J.Woźniacki, J.Karpiński, J.Trybulski zgłaszając postulaty pod adresem KBI:

- w zakresie szkolenia doprowadzić do ścisłej współpracy i koordynacji działalności KBI z Ministerstwem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego,
- więcej informacji o informatyce,
- sprawy Klubów użytkowników emc winny być rozpatrywane i decydowane przy udziale przedstawicieli tych klubów,
- utworzenie odpowiednich warunków pracy dla komputerów, aby nie były one maksymalnie obciążane - sprawa ta wymaga aktów normatywnych
- dołączenie do składu Komitetu organizacyjnego konferencji informatyków - przedstawicieli Min.Przemysłu Maszynowego.

Na wniosek Kol.A.Janickiego - zebrani postanowili dokooptować Kol.Z.Gackowskiego do składu Prezydium PKAPI.

Kol.Z.Jasicki

Zebrania plenarne są miejscem gdzie w najgłębszy i najszerszy sposób mówimy o blaskach i cieniach postępowania na odcinku informatyki. Uwagi i spostrzeżenia zgłoszone na zebraniu przeniosą Koledzy do swoich środków, a następnie nadeślą swoje uwagi i wnioski Prezydium PKAPI, a także w razie potrzeby do Krajowego Biura Informatyki.

Następnie Kol.Jasicki wyraził uznanie dla pracy dotychczasowej grupy organizacyjnej Zespołu d/s transmisji danych i jej przewodniczącego Kol.prof.W.Fijałkowskiego, prosząc jednocześnie o dalszą aktywną działalność.

Na zakończenie swego wystąpienia Kol.Jasicki podziękował gospodarzom za gościnne przyjęcie, życząc jednocześnie dalszych sukcesów na drodze transmisji danych.

Na tym posiedzenie zakończono.-

Protokółowała

A.Miller

Przewodniczący PKAPI

prof.dr Z.Jasicki

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Kol.Cz.Ludwiczak - Główny inżynier Zakładów TELETRA

Przypadł mi w udziale, w zastępstwie dyrektora technicznego naszych zakładów, obowiązek zapoznania państwa ze stanem zaawansowania prac konstrukcyjnych nad przygotowaniem uruchomienia produkcji urządzeń transmisji danych, zamierzeniami w tym zakresie na dalsze lata, jak również warunkami, które mogą utrudnić ich praktyczną realizację. W roku bieżącym w B.K. realizowane są trzy tematy z zakresu urządzeń transmisji danych, w których urządzenie UTD-1 i UTD-1200 realizowane jest w zasadzie na podstawie opracowań modelowych wykonanych przez P.W. Urządzenie UTD-1 dla wspólnie śledzących ma wykonany prototyp, po badaniach zakładowych zgodnie z planem po dokonaniu uzupełnień poczęwszy od.III kw. br. zostanie on przekazany do badań kontrolno-eksploatacyjnych, które winny się zakończyć w końcu br. Wykonanie serii próbnej przewidziane jest w roku 1973, jak się spodziewamy potrzeby wszystkich resortów na ten rok w tym zakresie będą w pełni pokryte. Nie przewidujemy tutaj wystąpienia takich zapotrzebowań, które przekraczałyby możliwości produkcyjne naszego zakładu. Prototyp urządzenia UTD-1200 z kanałem powietrznym i korekcją błędów jest w końcowym stadium budowy i zgodnie z planem przewidujemy jego pełną realizację w II kw. br. Badanie prototypu i jego ocena winna być dokonana do końca br., ażeby w roku 1972 wykonać serię próbną tych urządzeń.

Terminy przy tym urządzeniu są bardzo napięte jeśli się uwzględni, że jest mowa w zasadzie o dwóch różnych urządzeniach wersji przewoźnej i stacyjnej, co związane jest z różną obudową, ukończeniem itp. Wprowadzone ostatnio przez użytkownika dodatkowe życzenia konstrukcyjne także nie ułatwiają nam wykonania zadania. Z drugiej strony dzięki równoległej pracy RD WIŁ użytkownik uzyskał większe doświadczenie eksploatacyjne co naszym zdaniem winno ułatwić i przyspieszyć wydanie oceny z badań naszego prototypu. Przewidujemy wykonanie w ramach serii próbnej w roku 1971/72 kilkanaście z tych urządzeń, na które zakład posiada konkretne zamówienia. Z uwagi na znaczne zainteresowanie /dzięki artykułowi w "Perspektywach"/ przewidujemy, że w roku 1973 na potrzeby tych jednostek przeznaczymy około 10 urządzeń, w 1974 r. około 30 urządzeń, a w r.1975 po realizacji inwestycji budowlanej w pełni pokryjemy zapotrzebowanie kraju na to urządzenie.

Przy urządzeniach zdalnej transmisji danych dateleks, prace konstrukcyjne są prowadzone równolegle - z jednej strony wykonuje się serię modelową z drugiej zaś realizuje się zgodnie z planem badania prototypu.

Przewiduje się, że jeszcze w r.br. i w r.1972 zostanie wykonanych w ramach serii modalowej kilkadziesiąt sztuk tych urządzeń, a zebrane doświadczenia eksploatacyjne winny umożliwić w r.1973 pełną realizację zamówień na to urządzenie.

W ramach problemu węzłowego tak P.W.jak również IT przygotowują modele urządzeń transmisji danych w/w JSEMC, których wdrożenie do produkcji przewidziane jest w szerszym składzie. Opierając się na tych planach zakład nasz zgłosił w ramach RWPG gotowość specjalizacji i podjęcie produkcji szeregu punktów abonenckich, w skład wchodzi oprócz urządzeń peryferyjnych modemy, urządzenia transmisji danych, wyposażenie pomocnicze.

Pragnę jednak tu zauważyć, że podane w RWPG przez zakład terminy uruchomienia produkcji bardzo odbiegają od terminów zgłoszonych przez inne kraje RWPG zwłaszcza Węgry, NRD, CSRS i ZSRR. Dlatego chciałbym z tego miejsca korzystając z obecności zainteresowanych - prosić o rozpatrzenie możliwości przyspieszenia realizacji wykonania modelu urządzeń transmisji danych dla JSEMC, ażeby podjąć się produkcji i stać się bardziej atrakcyjnym partnerem w ramach RWPG.

Pomyślna realizacja tego programu zwłaszcza w zakresie urządzeń "dateleks" oraz dla JSEMC uzależniona jest nie tylko od chęci zakładu, ale od ogólnej sytuacji w przemyśle elektronicznym. Mam tu na myśli przede wszystkim sprawy podzespołowe, a zwłaszcza uruchomienie w kraju produkcji obwodów scalonych tranzystorów krzemowych, złączy ważonych, obwodów drukowanych i metalizacja otworów, jednym słowem pełna realizacja programu nowych uruchomień na bazie zakupu licencji, bądź zapewnienie na potrzeby produkcji niezbędnych ilości dewiz.

W ramach problemu węzłowego przewidziany jest znaczny wzrost zatrudnienia kadry inżyniersko-technicznej w zapleczu technicznym, jak również bezpośrednio w działach produkcyjnych. Zasadniczym "dostawcą" tych kadr już od wielu lat jest Politechnika Poznańska. Zakład także już od wielu lat postuluje utworzenie specjalności teleelektroniki w Politechnice Poznańskiej i jak dotychczas bez widocznych efektów mimo poparcia naszych postulatów przez Min.Przem.Maszynowego i Min.Łączności oraz Sekcji Telekomunikacji przy KNiT. A sprawa ta w związku z dalszą rozbudową zakładu staje się palącą. Stąd nasz postulat, ażeby w ramach

obecnie zorganizowanego Instytutu Automatyki zapewnić program nowocześnie, który może być z pożytkiem wykorzystany w praktyce przez zainteresowane strony. Postulat ten jest naszym zdaniem w pełni uzasadniony, jeśli się uwzględni, że zatrudniamy znaczny procent absolwentów Politechniki Poznańskiej ze specjalnością automatyka przemysłowa.

Na przestrzeni ostatnich lat daje się zauważyć stosunkowo znaczną rotację kadr w zapleczu technicznym. Rotacja ta obejmuje przede wszystkim pracowników z dłuższym stażem zawodowym, a nie przeszkolonych w zakładzie. Znajdują oni zatrudnienie w różnego rodzaju biurach projektowych, a zasadniczą przyczyną tej rotacji jest możliwość uzyskiwania przy niewspółmiernie niższym wysiłku i odpowiedzialności osobistej wyższych uposażeń. Praca w przemysłowym zapleczu technicznym nie była w moim przekonaniu właściwie doceniana, a stosowane preferencje w innych specjalnościach sprzyjały rotacji kadr technicznych. Jeśli w ramach problemów węzłowych nie stworzy się właściwych preferencji dla utrzymania obecnie pracującej kadry technicznej, naboru nowej, należy się spodziewać znacznych trudności, opóźnień w realizacji zadań. Jako producentów urządzeń transmisji danych, które to urządzenia w kompleksie informacyjnym stanowią istotny procent interesują nas pozostałe składniki tego kompleksu.

Mam tu na myśli przede wszystkim urządzenia peryferyjne, łącza telekomunikacyjne i przyrządy pomiarowe. Dotychczasowe doświadczenie z ZMP "Błonie" nie są zbyt rewelacyjne, ani z punktu widzenia asortymentu, wielkości produkcji i jakości wyrobów. Wydaje nam się, że w problemie węzłowym 0651 koordynator winien wystąpić pod adresem ZMP "Błonie" z listą urządzeń peryferyjnych koniecznych do tworzenia kompleksów informacyjnych. Może taka lista jest już zrobiona w ramach innego problemu węzłowego, a brak jedynie przepływu informacji zmierza do stawiania pytań. Nie będę tu rozwijał innych zastrzeżeń w zakresie urządzeń peryferyjnych nie mniej muszę wspomnieć, że złożone przeszło dwa lata temu zamówienie na dziurkarkę i czytnik dla prototypów urządzeń UTD-1200 nie zostało dotąd zrealizowane mimo silnego poparcia ze strony PRETO. W zakresie czytników na małe prędkości zakład nasz wyszedł naprzeciw trudnościom zakładowi "Błonie" i już prototypy opracował i wykonał kilka sztuk nowego oryginalnego rozwiązania konstrukcji czytnika taśmy. Mamy nadzieję, że ZMP "Błonie" w najbliższym czasie uruchomi produkcję tego czytnika. Modele oczywiście są w "Błoni^u", można je także obejrzeć na naszej mini wystawie.

Czytnik został zgłoszony do Urzędu Patentowego. Jeśli chodzi o łącza telekomunikacyjne oczekujemy od koordynatora konkretnej wypowiedzi o przydatności tych łączy dla potrzeb transmisji danych, czy będzie zachodziła potrzeba tworzenia wydzielonych sieci transmisji danych w naszym kraju.

Jak doświadczenie nas uczy poważnym i trudnym problemem do załatwienia są sprawy właśnie urządzeń, przyjęcie ich konserwacji. My stojemy na stanowisku, że sprawy te winny być powierzone resortowi łączności i oczekujemy ze strony KNiT wydania odpowiednich zaleceń tak jak to miało miejsce w przypadku aparatów dalekopisowych. W planie koordynacyjnym problemu 0651 została pominięta sprawa aparatury kontrolno-pomiarowej tak dla potrzeb eksploatacji urządzeń jak i producenta. Jesteśmy przekonani, że tak w Politechnice Warszawskiej, jak również Instytucie łączności można i należy utworzyć zespoły konstrukcyjne dla opracowania tej aparatury. Produkcję można by prowadzić w początkowym okresie na warunkach obecnie produkowanej aparatury telekomunikacyjnej.

Opieranie potrzeb eksploatacji i rozwoju produkcji wyłącznie o import stwarza w naszym przekonaniu poważne zagrożenia dla pomysłu rozwoju tej dziedziny techniki.

Na wystawie pokazaliśmy część naszych wyrobów produkowanych lub wykonanych w formie modelowej, przewidziane do produkcji w następnych latach. Chciałbym zwrócić uwagę na opracowany wspólnie z Instytutem łączności model urządzenia telefonii impulsów krzemowych.

Taki drugi komplet w wersji gałmonowej został zainstalowany w Poznaniu między centralami Jeżyce - Rataje i przechodzi próbną eksploatację. Pokazane modele wykonane są w wersji krzemowej przy częściowym użyciu obwodów scalonych. W naszym przekonaniu zrobiliśmy mały krok w kierunku integracji sieci telekomunikacyjnej w Polsce.

Urządzenia telegrafii wielokrotnej są na ogół już znane w kraju. Nowością są kanały telegraficzne 100, 200 b. Nowością jest także produkowany nadajnik automatyczny przystosowany do współpracy z urządzeniem transmisji danych. Ponadto pokazano szereg urządzeń przeznaczonych do realizacji łączności po liniach energetycznych.

Założenia akcji odczytowej w kołach zakładowych SEP

Tematy odczytów

1. Przedstawienie możliwości wykorzystania systemów lokalnego i zdalnego przetwarzania danych z uwzględnieniem:
 - ilości przetwarzanej informacji,
 - miejsca zbierania i przetwarzania,
 - pilności /cyklu/ przetwarzania,
 - kosztów przetwarzania.
2. Systemy przetwarzania danych dla przedsiębiorstw rozległych przestrzennie wyposażonych w ośrodek obliczeniowy i szereg abonenckich stacji danych.
3. Sieć przetwarzania danych z wykorzystaniem dużych komputerów połączonych z lokalnymi ośrodkami obliczeniowymi oraz stacjami danych.
4. Systemy zbierania i gromadzenia informacji /Collection Data/ ze źródeł porozmieszczanych przestrzennie na terenie przedsiębiorstwa.
5. Systemy zapytań i odpowiedzi /inquiry and response/ dla wyszukiwania i uzyskiwania informacji ze stacji abonenckich, rozmieszczonych na terenie okręgu lub kraju.
6. Wymagania na komputerowe systemy wielodostępowe /parametry hardwareu i softwareu/ dla zapewnienia współpracy komputera z wieloma stacjami danych uwzględniając:
 - komputer,
 - multipleksory /jednostki sterowania transmisji danych/
 - sieci teletransmisyjne,
 - stacje abonenckie /urządzenia transmisji danych i urządzenia końcowe danych/,
 - oprogramowanie.
7. Przedstawienie i rozpatrzenie konkretnego systemu przetwarzania danych z wykorzystaniem transmisji danych w danej branży czy typowych przedsiębiorstwie.
8. Komputerowe systemy konserwacyjne /dialogowe/ z dużą ilością stacji abonenckich w zastosowaniu do obliczeń naukowo-technicznych na wyższych uczelniach, instytutach czy biurach projektowych.